EXCURSIONISTA AGRUPACIÓ CATALUNYA 1912

butlletí informatiu

JULIOL-AGOST 2021

Agrupació Excursionista "Catalunya"

EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA

Barranc de Bòixols (foto: Pol Brió)

COLESUSPINA. Els camps de cor lordà (foto: Rosa M. Soler)

Arribant a Lloret (foto: Joan Guiu)

editorial

ELECCIONS A LA JUNTA DIRECTIVA

Diuen que el temps passa ràpid, o no, però sis anys no són res.

Han estat sis anys viscuts amb socis i sòcies, però per d'amunt de tot "companys". Aquest proper 15 d'octubre farà sis anys que vam encetar tots plegats i amb molta il·lusió el repte de representar i dirigir l'entitat arreu on ens han cridat i allà on hem cregut que havíem de ser, amb encerts i errors, però donant el bo i millor que hem pogut.

Ha estat un plaer fer aquest recorregut amb tots i cadascú dels membres de la junta, sense ells no hagués estat possible, doncs en alguns moments i en especial durant l'any 2020. Malgrat aquestes circumstàncies, com diu el nostre vicepresident "hem fet bullir l'olla" i crec que ens en hem sortit força bé.

A questa editorial, una mica diferent, només vol transmetre un punt i final de legislatura, no un adéu i animar a tothom qui vulgui i pugui a formar equip i posar-se el capdavant per "continuar fent bullir l'olla"

Ben aviat us comunicarem la convocatòria i totes les dades per participar en les properes eleccions. Ho farem per mitjà de les xarxes socials i en el taulell d'anuncis de l'entitat.

Vinga animeu-vos que el camp està adobat

ÍNDEX

3 EDITORIAL: Eleccions a la Junta Directiva
4 CULTURA: Jardins d'Horta
8 MUNTANYA: Sortida de barrancs
10 S.E.M.: Pic d'Alba
12 MUNTANYA: Puig Moscós i Agudes
14 MUNTANYA: Collsuspina
16 MUNTANYA: Camí de Ronda Blanes-Lloret
18 FAMÍLIES: Sant Sadurní de Gallifa
20 MUNTANYA: Sant Feliuet de Savassona
23 S.E.A.M: Via Intrèpida Sirena
25 GLACERA: Pic de Castellas
AGENDA D'ACTIVITATS:
27 Calendari activitats juliol-agost
28 MUNTANYA - S.E.A.M.: Gra de Fajol; Normes generals
29 CALENDARI: Glacera; Sortides S.E.A.M.; Semprepodem
30 AEC: Altes; Pagaments; Correus electrònics; Condol; Vacances; Assemblea.

Secció de Cultura
5ª passejada pels Jardins de Barcelona

JARDINS D'HORTA

dijous 13/20 de maig de 2021

Text: Anna Tomàs. Fotos: Rosa M. Soler

Amb els dos grups varem ser 30 socis.

Parc del Laberint

Ens vàrem trobar a la sortida de Mundet, iniciant el nostre recor-regut pels Jardins de Marià Cañardo Lacasta ciclista professional que té el rècord de 7 voltes a Catalunya, on a la part del costat del Velòdrom hi ha el Poema Visual Transitable en tres parts de Joan Brossa on una "A" gegant Naixença ens convida a començar el recorregut pel Camí, un espai de transició on parèntesi, punts suspensius, comes i altres signes de puntuació sembren la gespa per conduir-nos fins el Final, on trobem les restes d'una "A" derruïda.

Després vàrem anar al Parc del Laberint que és el més antic que es conserva a Barcelona on es troba l'antic palauet de la família Desvalls, un edifici amb elements d'estil neoàrab i neogòtic. Dins d'aquest conjunt es conserva també la torre Subirana, (torre medieval) del segle XII. És lamentable l' estat de conservació del palau dels marquesos d'Alfarràs.

Iniciat el 1794 com un jardí neoclàssic per Domenico Bagutti, es va acabar com a jardí romàntic el 1853 sota la direcció de l'arquitecte Elies Rogent, i es va afegir al jardí neoclàssic un canal d'aigua entre la terrassa superior i la intermèdia.

Repartides pel parc es troben nombroses peces escultòriques, algunes amb motius de la mitologia grega, així com fonts, brolladors i basses d'aigua, destacant per la

Poema Visual Transitable de Joan Brossa

seva qualitat les dues escultures femenines situades sota els templets del Belvedere.

Entre la vegetació destaca una sequoia que està catalogada d'interès especial i el laberint, que és l'estrella principal, realitzat amb xiprers retallats situat a la terrassa inferior on hi ha un relleu de marbre amb Ariadna i Teseu i al seu centre hi ha una estàtua d'Eros. "Entrar-hi és molt fàcil però sortir-ne ja resulta una tasca més complicada". Com era d' esperar, ens hi vàrem perdre, gràcies a la nostra bona orientació vàrem poder trobar el camí de sortida i ens vàrem fer un tip de riure.

A la sortida hi ha un petit estany circular, amb la gruta d'Eco i Narcís.

Els Jardins plantejaven uns recorreguts de contingut simbòlic, el seu recorregut feia al·lusió a tres conceptes: creació, amor i mort.

El pavelló de Carles IV, d'estil neoclàssic i aire italianitzant, està coronat per una escultura que representa L'Art i la Natura.. Al costat del pavelló hi ha una bassa amb peixos, amb una escultura de dos dofins amb les cues entrellaçades, que llencen aigua per la boca. Darrere del safareig es troba la gruta de la nimfa Egèria una de les nàiades, habitants de fonts, rius i llacs, amb escales a cada costat. Al costat de les escales hi ha quatre columnes coronades amb els anomenats «vigilants», unes curioses estàtues amb cos en forma d'ou i cap humà, inspiració dels vasos canopis egipcis

En la part occidental del parc es troba el jardí romàntic ocupat antigament per una horta. Al final del camí, a la zona adjacent amb el bosc, es troba una cascada. D'aquí sorgeix una riera que recorre tot el límit del jardí.

Després ens varem dirigir cap els jardins de Palau de les Heures situat a dalt del barri de Montbau, als peus de la serralada

Entrada al Parc del Laberint

de Collserola, on trobem un dels edificis més singulars de Barcelona, es tracta del Palau de les Heures que fou construït on hi hagué la masia de Can Duran, adquirida el 1893 per Josep Gallart Forgas, indià nascut a la Bisbal d' Empordà, que havia fet fortuna a Puerto Rico, amb la canya de sucre, fins que tornà a Barcelona el 1885. Va comprar aquesta finca per fer-se la seva residència d'estiu, l'octubre de 1893. L'obra va esser encarregada l'any 1894 a l'arquitecte August Font i Carreres, que també li havia construït la residència d'hivern a la rambla de Catalunya. Gallart havia donat ordres que no s'escatimés en res i volia que fos capaç de competir amb la finca veïna del marquès d' Alfarràs, l'actual Laberint d' Horta. En Gallart va poder gaudir de la finca dos estius, ja que va morir el 1898.

Durant la guerra civil la Generalitat va requisar la residència dels Gallart i durant un temps hi residí el president Lluís Companys, època en què es van construir unes galeries subterrànies per tal de protegir-se dels bombardejos aeris. El fet que l'edifici

Parc del Laberint

Parc del Laberint. Jardí Romàntic

es trobés al vessant muntanyós feia difícil que el bombardegessin. Aquest refugi es troba actualment en un magnífic estat de conservació, fins i tot funciona perfectament la seva instal·lació elèctrica, té una gran consistència i qualitat tècnica que inclou un pou de ventilació. Josep Gallart Folch, fill de Josep Gallart, va confessar en les seves memòries que va fer arribar una fotografia aèria del Palau a Kindelán, el responsable de l'aviació franquista, perquè bombardegés el palau, Kindelán va desistir, ja que la situació de l'edifici dificultava encertar l'objectiu. Acabada la guerra cívil l'any 1939, el fill de Josep Gallart, va recuperar la residència que als anys cinquanta es va vendre però no va ser habitat per ningú. El 1958 la Diputació de Barcelona el va adquirir i el 1972 tenia previst enderrocar el Palau però les protestes ciutadanes van fer recular la proposta. El 1992 la Diputació va signar un contracte amb la Fundació Bosch i Gimpera, la qual es comprometia a restaurar el Palau (encàrrec fet a l'arquitecte Nor-

Palau de les Heures

man Cinnamond) per tal de convertir-lo en la seu dels estudis de formació continuada de les Heures

El palau està inspirat en els "château": quatre torres rodones, rematades per pics cònics. El conjunt, assentat sobre una gran terrassa amb balustrada, L'edifici consta de semi-soterrani i tres plantes. La façana té 80 m. està presidida per una terracota, al·legoria de Les Heures, de l'escultor Josep Campeny i Santamaria. És una dona amb un nen envoltada de fulles d'heura. El conjunt és d'una gran harmonia, amb àmplies escalinates a banda i banda del palau. El jardí s'estructura en tres terrasses. La més alta està ocupada pel palau i uns primers jardins. La segona i la tercera són les que tenen un major valor paisatgístic. A totes dues hi domina una composició geomètrica, amb parterres, caminals i estanys, i el contrapunt vertical d'altíssimes palmeres i la frondositat, entre d'altres arbres, de grans magnòlies i enormes castanyers d'Índia. Sembla que és l'únic edifici de Barcelona que resta amb connotacions d'arquitectura senyorial francesa i els jardins d'un estil mixt francès i italià els interiors eren d'una gran magnificència amb elements decoratius de gran valor (miralls, mobiliari, porcellanes, quadres, etc). La finca era molt rica en aigua, tenien abundants brolladors i estanys Els jardins, dissenyats per Adrià Piera, van ser una peça clau del projecte. S'estructuren en cada nivell al voltant d'uns estanys centrals amb sortidors d'aigua. A l'espai circumdant, se situen uns parterres de ªbroderie", envoltats d'espècies arbòries com palmeres, magnòlies i castanyers de l'Índia. Hi ha també roserars i testos de terracota amb geranis. Quan tot passejant, s'arriba a la part més baixa dels jardins, la perspectiva és tant o més imposant que la que es pot contemplar des de dalt. Per la seva gran alçària, és un jardí presidit per les palmeres, sobre tot Wasingtònies que són l'element més determinant del paisatge. Al voltant dels estanys hi creix, ufanosa, l'heura, que també trobem en altres llocs del jardí. La reixa que tanca l'espai és de ferro forjat, el seu disseny evoca delicadament l'espècie que dona nom al palau i als jardins: l' heura.

Un magnific dia amb la visita de dos grans jardins de palaus per finalitzar aquest cicle de Jardins i Parcs per Barcelona.

GRUP JOVE

SORTIDA DE BARRANCS

(22 i 23 de maig 2021)

Per: Bernat Bolao

Després de molt temps sense poder fer activitats, el grup jove ha arrencat fort fent tres barrancs aquàtics en un cap de setmana! Molt bones sensacions altre cop i feliços de poder tornar a gaudir de la muntanya! Situats tots entre el Pallars Jussà i l'Alt Urgell vam passar els dos dies tot i que el sol no es va deixar veure. Hi havia massa ganes!

Barranc de Bóixols (foto: Pol Bria)

Barranc de Bóixols: Barranc aquàtic d'iniciació molt bonic, el descens dura unes 3 hores. L'accés és molt curt i el retorn són uns 45 min. Com que el dia no ens va acompanyar massa, feia una mica de fred però té ràpels amb cascades impressionants i algun salt interessant que ens va fer oblidar la temperatura de l'aigua!

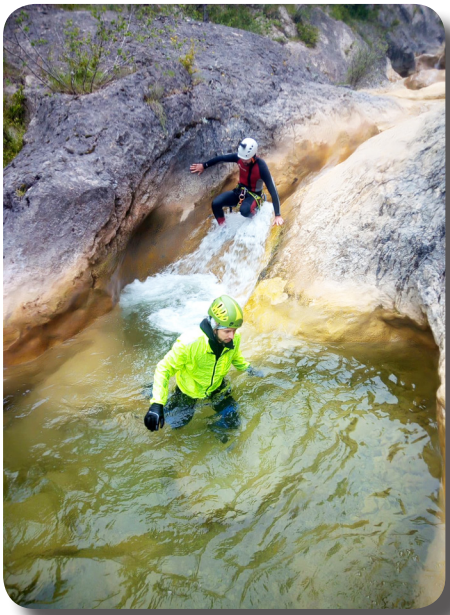

Barranc de Bóixols (foto: Pol Bria)

Barranc de Sant Ponç: En el nostre cas, aquest va ser semisec. Situat a Perles, el descens és curtet (30min) i l'accés és immediat amb un retorn ràpid també. Bàsicament té dos ràpels llarguets i molt xulos. Ideal per a combinar amb el de Bóixols al mateix dia, si no se'n té prou amb un! Encara ens va sobrar energia per anar a un sector d'escalada allà mateix i fer unes vies al capvespre.

Barranc de la Font Bordonera: Diumenge al matí vam anar cap a Organyà. També és un barranc aquàtic molt bonic i d'iniciació. El descens dura unes 3 hores i si es fa combinació de cotxes l'accés és immediat amb un retorn de 25 min. En aquest cas destaca paisatgísticament i pel tobogan final que és molt divertit i es pot repetir tants cops com es vulgui.

Va ser un plaer poder tornar a fer activitats junts i a llocs tan bonics com aquests! Amb moltes ganes de seguir fent sortides!

Barranc de Bóixols (foto: Bernat Bolao)

Barranc de Bóixols (foto: Pol Bria)

Barranc de Bóixols (foto: Roger Sant)

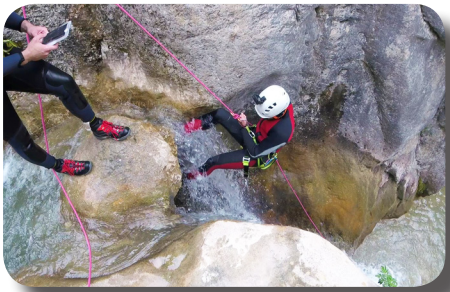

Barranc de Bóixols. Ràpel (foto: Roger Sant)

PIC D'ALBA

Per: Bernat Ruiz

Sembla que ens comencen a desconfinar, però no prou com perquè puguem anar cap al Vignemale, que era la sortida que teníem programada pel pont de la segona pasqua.

La canal (foto: Pol Baselga)

A aquestes alçades de la temporada, i sense poder anar al vessant nord del Pirineu, ens queden poques opcions de llocs on trobar prou neu a part del massís de la Maladeta. Per fugir d'un Aneto cada vegada més massificat, decidim anar cap el Pic d'Alba.

Quedem a quarts de 7 del matí a la Besurta amb el Rafa, la Irene, el Pol i l'Àlex, i ja amb llum de dia carreguem els esquís a l'esquena i comencem a pujar. A mig camí de la Renclusa comencen a caure flocs de neu, deu fer fred, però el pes de les motxilles i el bon ritme que portem ens fa suar. Arribem al refugi, i sense encantar-nos gaire seguim remuntant cap als "ibons" de la Renclusa, amb ganes de trobar la neu. Just passats els estanys veiem una clapa de neu, animats ens calcem els esquís, però al cap de dos minuts ens els hem de tornar a treure per superar una zona de blocs. Ara si, per fi hem arribat a la zona on la neu té continuïtat.

Anem remuntant el barranc d'Alba, mentre la neu no para de caure, no és una nevada gaire intensa, els núvols són alts i no fa gens de vent, o sigui que en podem gaudir. Fem una paradeta per recuperar forces i al cap d'una estona ja veiem les canals que donen accés a la pala nord-oest del pic d'Alba. Uns abans i altres més tard, anem posant grampons per poder pujar per la canal. N'escollim una d'estreta, però les bones condicions de la neu ens deixen pujar sense cap problema. En algun moment ha començat a fer vent i han baixat els núvols, i sense encantar-nos, seguim amunt per la pala amb grampons i piolet. Arribem ràpid a l'avant-cim, deixem els esquís i les motxilles, i fem el petit tram de cresta que ens separa del pic d'Alba. Fotos i selfies

per fer enveja als que no han vingut, i retornem cap on hem deixat el material.

La pala de sota el cim és força dreta, i la neu està dura, però encara que sigui derrapant crec que me'n sortiré. El primer tros derrapant va bé, el primer gir també, però al segon un esquí decideix emancipar-se, i amb l'altre sol no puc mantenir l'equilibri. Veig el Pol a sota meu que fa el gest d'intentar aturar-me, però per sort s'ho repensa, i passo pel seu costat lliscant amb el cul a tota castanya. Per sort puc mantenir la posició, i sense gaires més conseqüències que algun cop, m'aturo uns quants metres més avall. Encara mig grogui veig passar un dels esquís pendent avall, i el Pol després de venir a veure si estic sencer surt a perseguir-lo. Sembla que s'ha aturat una mica més avall. Trigo una mica a reaccionar, i el Pol té temps d'anar a buscar l'esquí, posar pells i començar a pujar. Baixo com puc amb un sol esquí per estalviar-li un tros, i quan ens trobem em diu que l'Àlex també ha caigut, i això que ell baixava amb els grampons. Mirem amunt i el veiem abraçat a una pedra mentre el Rafa l'ajuda.

El Pol aprofita que té les pells posades i puja a donar un cop de mà. Jo no m'hi veig amb cor, i vaig fent un flanqueig per anar a buscar una canal per tornar cap al barranc d'Alba. Quan arribo al collet els espero, però en veure que no venen penso que potser han baixat per alguna altra canal i baixo esquiant fins unes pedres que

Tots al cim (foto: Pol Baselga)

queden al mig de la vall per fer-me veure. Al cap de poc els veig, força amunt encara. Ens entenem a mitges a crits, i acaben anant a buscar la mateixa canal per on he baixat jo. Quan arriba el Rafa em comenta que l'Àlex també ha quedat mig grogui i per això trigaven tant. Es veu que amb la seva caiguda ha anat a parar a la pedra on abans l'he vist abraçat, però després de fer algunes tombarelles. Vaja, que tots dos hem tingut sort de no fer-nos mal.

Tot reunits, neu amb bones condicions, i ha parat el vent que ens ha acompanyat tota l'estona del cim. Ens espera un magnífic descens, que passa ràpidament, i després d'aprofitar les últimes clapes de neu, arribem altre cop fins els "Ibons" de la Renclusa. Recuperem les bambes que havíem amagat sota una pedra, i tot xerrant acabem de baixar fins als cotxes.

Un bon tiberi al Rincón del Foc de Benasque, i els afortunats es queden un dia més per la zona, mentre que els altres hem de tornar a Barcelona passant pel Pont de Suert perquè la carretera del congost del Ventamillo està tallada.

PUIG MOSCÓS I AGUDES

12 de juny de 2021

Per Pep Molinos

Avui el grup Semprepodem de la secció de Muntanya retroba les excursions amb autocar, cosa que agraïm tot i portar les mascaretes durant el viatge. Som una bona colla de vint-i cinc.

Coll del Pla de les Bigues (foto: Lluís)

L'autocar ens deixa a Llanars, punt de partida de l'excursió i on esmorzem. El nostre itinerari comença a guanyar alçada ben aviat pel Solà D'Amunt per enfilar-se a la carena, que de Nord a Sud es desprèn del Puig Moscós i que envolta la vall de Feitús. Arribats a Les Collades, la carena va guanyant amb espais oberts i grans panoràmiques cap a La Garrotxa fins les planes de l'Empordà. Tot i contemplar les vistes hi ha qui té temps per trobar algun cep "de postal".

Arribem al Puig Moscós, on fem un mos tot contemplant el Costabona i més enllà el massís del Canigó, que se-

Cim del Puig Moscós (foto: Rosa M. Soler)

Seguint el GR fins a Setcases (foto: Rosa M. Soler)

gueix emboirat.

A partir del Puig Moscós, la carena va corbant cap a ponent entre prats. Flanquegem pel sud el Puig Sistra, cim emboscat i amb poca visibilitat, per situar-nos de nou a la carena fins al coll del Pla de les Bigues. En aquest ampli coll, un petit grup enfila el GR que porta a Setcases. La resta del grup, seguim carena fins el dilatat cim de Les Agudes, el més panoràmic d'aquesta serralada.

A les Agudes, deixem de seguir la magnífica carena que hem començat a Llanars i baixem, més ben dit, ens precipitem pels prats que pel seu vessant oest van a cercar la vall del Ter. No hi ha camí, però el vocal de l'excursió, en Toni Ensenyat, té clara la direcció fins a retrobar ben avall un camí transversal que ens porta a Setcases on ens retrobem tota la colla.

Tot i contemplar les vistes hi ha qui té temps per trobar algun cep "de postal".

Cerveseta ràpida ja que l'autocar té els seus horaris i feina feta amb un bon itinerari i bona companyia.

Senderisme 5-6-21

COLLSUSPINA

Una excursió dinàmica, magnífica, amb grans paisatges en els que hi vam gaudir molt.

Per: Josep M. Tello

Sortim a les 8 a l'Agrupa i a les 8:15 a Fabra i Puig. l'ambient és molt bo i estem tots il·lusionats. Hi ha entre nosaltres persones noves. En Lluís comença a explicar l'excursió. És un gran comunicador, cosa que vull destacar, perquè és important en un vocal.

Mirador del Roc de la Guàrdia (foto: Rosa M. Soler)

Arribem al restaurant 4 Camins de Tona, on esmorzem. Després sortim cap a Collsuspina i en Lluís, com un vocal acreditat, ens explica la ruta circular que farem. També ens informa que podem deixar el dinar a l'autocar, ja que quan tornem anirem sota unes roques on dinarem com uns senyors, si el temps ho permet.

Anem caminant fins a la casa coneguda com l'Espina. Ens explica que el nom Collsuspina de fet inicialment era Coll s'espina (amb article salat). Nosaltres diríem Coll l'Espina. Podria explicar el fantàstic paisatge per on vam passar, però penso que les fantàstiques fotos que molts heu fet l'expliquen millor.

Mas de l'Espina (foto: Conxita Güell)

Arribem al coll de les Heures, un lloc màgic i difícil d'explicar. Més endavant arribem a la collada, un indret característic. L'amistat i bona sintonia que hi ha entre nosaltres ens fan gaudir molt de l'excursió. Hi ha arbres, bosc...etc. Finalment en una pujada suau arribem al Roc de la Guàrdia. Allà hi tenim unes vistes magnífiques, malgrat que mentre hi pujàvem, alguna moto ens ha molestat.

Baixem i ja comença una part diferent de l'excursió, amb bosc, arbres i baixem fins a Can Jordà, encara que alguna bici ens inquieta a la baixada. Més endavant hi ha els Tres Roures. Finalment baixem tranquil·lament pel bosc Casanovas fins arribar a Collsuspina. Allà ens espera l'autobús que ens porta fins a un rocam amb grans vistes on dinem. Després visitem la creu i, a la baixada, l'ajuda d'en Domènec és fonamental.

Per resumir-ho: una excursió molt variada, amb grans vistes, aventurera, però fàcil de fer.

Arribant a Collsuspina (foto: Rosa M. Soler)

Bosc Casanovas (foto: Rosa M. Soler)

Puig Castellar (foto: Jordi Sacall)

Descansant després de dinar al Puig Castellar (foto: Carme Collado)

DIMECRES AL SOL

CAMÍ DE RONDA BLANES-LLORET

Ressenya de la caminada feta el dia 16 de juny

Per: Llorenç Nassarre

	Alçada	Hora	Temps parcial	Temps total
Sortida Est. Renfe Blanes		9:30		
Bar La Nou, Blanes. Sortida	10 m	10:15	15 minuts	15'
Sa Palomera Portal Costa Brava		10:55	40 minuts	55?
Collet entrada Mar i Murtra	123 m	11:25	30 minuts	1 h 25'
Cala Sant Francesc	0 m	11:40	15 minuts	1 h 40'
Pujada 353 esglaons, Cala Bona	120 m	12:10	30 minuts	2 h 10'
Cala S'Agulla	0 m	13:10	1 hora	3 h 10'
Cala Treumal	(85 m)	14:10	30 minuts	3 h 40'
Sortida		15:05		
Cala Santa Cristina	0 m	15:15	10 minuts	3 h 50'
Carretera Santa Clotilde	110 m	15:30	15 minuts	4 h 05'
Platja de Fenals (Lloret de Mar)	0 m	15:50	20 minuts	4 h 25'
Cala Banys	(60 m)	16:30	40 minuts	5 h 05'
Platja gran de Lloret de Mar	(30 m)	16:50	20 minuts	5 h 25'

Sa Palomera (foto: Rosa M. Soler)

Temps de marxa: 5 h i 25 minuts.
Desnivell acumulat: 570 m.
Distància: 12'5 km.
Vocal: Pere Mansilla.
Participants: Rosa Maria, Anna, Maria Jesús, Isabel, Jordi, Carme, Pilar, Joan, Tello, Felíu, Lluís, Miquel, Guíu i Llorenç.
Total: 15 participants.

Comentari: Sortida amb molta calda, alleugerida de vegades pel ventijol de la marinada. Excel·lents panoràmiques en el recorregut, una successió de cales, petites i grans, amb personal a la platja, malgrat què és un dia feiner, però de caminants només nosaltres. Per mor de la calor, forçosament la marxa ha estat lenta, aprofitàvem per gaudir de les panoràmiques i del ventijol què en els llocs elevats eren una benedicció. A la petita i pedregosa cala de S'Agulla, plena de rocs i palets blancs, hem pres un refrescant bany de mar.

Sortosament, trenta minuts més tard arribàvem a la salvació a la cala Treumal, una guingueta providencial on ens hem tret la set amb cerveses i refrescs ben entaulats i amb bona ombra.

Després ha calgut tornar a fer un parell de feixugues pujades, alguna amb l'ajut de cordes fixes i a la fi, arribats a la platja gran de Lloret, un segon bany ens ha deixat llestos per anar a dinar ja a tocar de les cinc de la tarda.

Les cordes fixes (Foto: Carme Collado)

Banyet a cala s'Agulla

FAMÍLIES

SORTIDA 6/06/2021

SANT SADURNÍ DE GALLIFA

Per: Pere Carrascal

Tal com marcava el calendari, hem celebrat la darrera sortida programada de la Secció de Famílies. En aquesta ocasió, hem decidit pujar el cim de Sant Sadurní, ubicat damunt de la població de Gallifa (Vallès Occidental).

Foto: Bernat Ruiz

A la trobada som 7 adults i 5 nens d'entre 2 i 6 anys. La sortida no sembla fàcil, doncs haurem de recórrer uns 9 km i gairebé 500 de desnivell, tot un repte per a la canalla.

El dia es presenta amb clima variable, i això va bé per a la pujada. També és d'agrair que gran part del camí discorre per una obaga boscosa, molt indicada per a una caminada d'estiu. Comencem per un camí en flanqueig per sota la muntanya de Sant Sadurní, i allà comencem a descobrir infinitat de fòssils escampats per terra. Musclos i petxines que ens fan pensar que, en una altra època, tota aquella cinglera estava ben remullada pel mar! A mitja pujada parem a fer un mos, com és habitual, i els nens aprofiten per descobrir i jugar amb insectes.

Més endavant trobem una cova sota una roca codina, i els primers aprofitem per amagar-nos-hi i gastar alguna broma als últims.

Ja pràcticament arribant a l'últim coll per encarar el cim, sota uns talussos humits, trobem una bona proliferació de maduixeres silvestres, i tenim sort de poder tastar-ne algunes abans que els ocells no es mengin la resta!

Foto: Bernat Ruiz

Ja a l'últim coll, sortim breument del bosc i ja respirem un vent que indica que el cim està a prop. Fem les últimes passes finals i arribem al cim, on una bonica ermita recentment restaurada ens espera.

El cim resulta que també és molt boscós, ple d'alzines i roures, i pràcticament no permet gaudir de les seves vistes. Trobem un mirador orientat a llevant, que ens permet veure una bona panoràmica de Sant Feliu de Codines i tot el Vallès Oriental.

Fem un bon dinar, i sense voler-ho, tots coincidim amb una amanida fresca de pasta o arròs. Havent dinat apreciem bé la diferencia d'edat, i és que mentre els grans s'estiren a fer una becaina, els més petits juguen a tot el que us imagineu: amagar-se, pilla-pilla, veig-veig, etc. L'energia sembla inesgotable.

Després d'una bona estona d'esbarjo, decidim reemprendre la marxa. Ara només quedarà desfer el camí pel mateix lloc.

Foto: Pere Carrascal

Foto: Bernat Ruiz

El ritme de baixada és sorprenentment alt. Només parem en uns gorgs secs amb aigua estancada on podem conèixer la reproducció de les granotes.

Ja som de nou a baix, al flanqueig ple de fòssils, i el cel es tapa per moments. Al fons, damunt del Vallès, veiem una cortina d'aigua important. Per si fos poc, ens perdem. Decidim no donar mitja volta, sinó creuar a través d'arbres i arbustos, per recuperar el camí original.

Comencen a caure gotes, cada vegada amb més freqüència. Arribem a temps als cotxes i ens hi refugiem. Cau un xàfec molt important. Ens hem salvat! Al vespre, a les notícies, diuen que han caigut vora a 30 l al Vallès Oriental en molt poca estona.

Toca acomiadar la temporada, i toca dir que en cada sortida, quedo impressionat per l'energia de la canalla i la seva capacitat de superació. Així fa il·lusió organitzar sortides!

Salut i bon estiu famílies

Secció de Cultura
Cloenda del cicle de Jardins i Parcs

SANT FELIUET DE SAVASSONA

(Osona)

dijous: 10 de juny de 2021

Per: Secció de Cultura

Pedra de les Bruixes

La situació del confinament ens ha obligat a retindre'ns i re-estructurar/reinventar les activitats dins del nostre municipi, això ens ha obert la possibilitat de conèixer millor el nostre entorn immediat, hem conegut parcs i jardins de Barcelona que desconeixíem o coneixíem poc, arbres exòtics i arbres monumentals del país o d'arreu, històries del terreny i d'escultures itinerants que per històries o causes morals no han trobat el seu lloc determinat. Estàtues i monuments que ens parlen d'una ciutat viva. Hem vist créixer edificis i espais, contradiccions d'estils en una ciutat que sempre ha lluitat per sobreviure.

Les restriccions de la pandèmia s'han relaxat i ja ens deixen sortir del municipi. Ja podem viatjar en grup i en autocar, decidim tancar el cicle de les passejades de Jardins i Parcs en un lloc emblemàtic a l'aire lliure, ple d'històries, llegendes, drames, art i cultura, natura, bosc, vistes... tot en un mateix espai on cadascú pot recrear els seus sentits on millor li plagui, una sortida a nivells de tothom. Hem escollit l'Espai natural de les Guilleries-Savassona, conegut amb diversos noms segons convingui: Complex arqueològic de Savassona, El bosc de les Bruixes, El bosc Encantat, El bosc Embruixat, El Roc de Sant

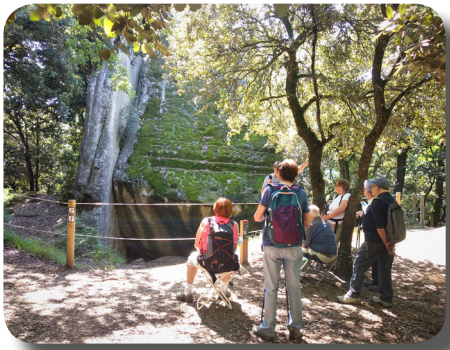

La Pedra del Sacrifici

Feliuet, Les pedres encantades...

Sigui con sigui el cas és que uns amb autocar i d'altres amb cotxe particular, ens reunim a les 9 h a Tavèrnoles per esmorzar. Després d'esmorzar, uns a peu, pel camí ral i altres amb autocar, ens dirigim al conjunt de les Pedres Encantades, zona documentada des d'època prehistòrica.

Ens retrobem a la Pedra del Sacrifici, un enorme bloc de més de 400 tones desprès de la cinglera, és una de les pedres més curioses i misterioses de l'entorn. És el jaciment de més renom de Savassona, l'Anna (que ens farà de guia) ens explica que en el seus peus si va trobar un enterrament del neolític i restes arqueològiques de fa més de 4.500 anys, destacant l'enterrament d'una noia d'uns 25 anys, i les peces de bronze que per ara, són les més antigues trobades a la península.

Donem la volta al pedrot i en una de les seves parets hi ha un curiós liquen en forma d'espiral de creixement estable identificat de fa més d'un centenar d'anys, Aquest liquen no segueix les pautes conegudes de creixement, no s'ha vist cap altre liquen que tingui la forma d'espiral.

Seguirem el nostre recorregut guiats per l'Anna cap a la Pedra de les Bruixes, i la Pedra de l'Home, enigmàtiques pedres plenes de petròglifs (signes gravats a la pedra) amb uns 280 gravats cadascuna de significats desconeguts, on s'hi diu que les bruixes realitzaven danses al seu voltant en homenatge al diable. Com sigui nosaltres les envoltem i ens encomanem per tenir un bon dia.

Aquí els més veterans del grup els deixem ben acomodats a l'ombra dels roures i alzines i el grup segueix per un corriol cap a les escales visigodes que ens portaran dalt del turó on hi ha l'ermita de Sant Feliuet de la Roca o de Savassona del s. X-XI (704m). Al voltant de l'església hi ha tot un conjunt d'antigues cisternes o bassiols tallats a la roca viva també podem veure diverses restes de tombes antropomorfes d'origen medieval, sembla que en aquest lloc s'hi assentà un poblat Iber (del que no en queden restes). El cim gaudeix d'unes esplèndides vistes de 360°, la plana de Vic, el riu Ter, els Pirineus, muntanyes del voltant i del castell de Savassona al sud, el nostre proper destí.

Arribat aquest punt, el grup el dividim novament, els de més vida contemplativa es queden admirant el pai-

satge i tranquil·lament es retrobaran amb els veterans i ajuntats agafaran l'autocar que els retornarà a Tavèrnoles. Una altre part del grup accelerarem el pas per iniciar una excursió al voltant del Castell. Ens dirigim al Castell i a l'església de Sant Pere de Savassona. Documentat al s.IX fou l'origen de la baronia de Savassona. Una cadena i un cartell ens barren el pas, però ens apropem a l'entrada de l'Església que es troba a les afores del recinte del Castell, reculem uns metres per continuar per una pista que envolta el castell i ens porta fins la torra de l'homenatge, seguin uns pocs metres per la muralla fins un sender totalment pla per sota de la cinglera sud, en 10 minuts ens arribem a la Balma de la Baronessa. La gran balma ens permet reposar del fort sol que cau, una taula de pedra, un safareig i una font/cisterna on algun dels companys es refresquen i carreguem aigua, d'aquest punt el sender puja bruscament uns metres entre pedres i zigazagues, per unir-se a un caminet que ve costejant la carena, aquí deixem l'ombra del bosc i a ple sol seguim carenant cap l'oest, ja enfilem la baixada cap el Mirador de Tavèrnoles entrant novament a l'ombra d'un bosc d'alzines, mitja hora després de la Balma arribem a les portes del cementiri. Ja som a Tavèrnoles, en el Bar Can Janot, ens retrobem amb la resta del grup que ja s'estan prenent el vermut.

Escales visigòtiques

Hem arribat just a l'hora de dinar, ens entaulem amb grups de 6 com marquen les normatives i a l'hora de les postres un brindis amb cava de l'Agrupa per part dels Vocals de Cultura amb agraïment per la participació de tots els presents d'aquesta sortida i a tots els participants del cicle dedicat als parcs i jardins de Barcelona, i unes paraules del President de l'AEC dirigides als socis presents i no presents per la seva participació de les activitats de totes les seccions realitzades i el compromís voluntari a l'entitat.

Amb aquesta sortida acabem les activitats del curs, Bon estiu i ens retrobarem novament al setembre. (ens veurem al campament d'agost).

ESCALADA A LA COSTA BRAVA

VIA INTRÈPIDA SIRENA

PUNTA MILÀ A L'ESCALA

Per: Rafa Alacuart

És el dia 10 de juny i feia temps que tenia ganes de fer aquesta via. He quedat amb el Toni Sanmartí a les 7 i ens dirigim cap la cala Mongó allà hem quedat amb l'Àlex (tel. 600612958) que ens portarà amb una Zodíac fins la punta Milà.

Foto: Rafa Alacuart

Una vegada al lloc veiem com la barca se'n va i ens deixa sols i l'única manera de sortir és escalant. La primera tirada em toca a mi és desplomada amb bona presa i magnífica roca l'ambient és increïble, tenint el mar com a paisatge de fons.

La segona tirada li toca al Toni és més curta i la resol sense problema.

La tercera és mes fàcil però hi ha dos ponts de pedra una mica precaris que es poden reforçar amb camelots o aliens.

La quarta sembla mes fàcil però de tota manera costa una mica

Estem a l'última tirada que no ens sembla gaire difícil i gaudim dels últims metres d'aquest paratge

La tornada és pel GR ben senyalitzat d'uns quaranta minuts molt agradable fins la cala on li diem a l'Àlex que no s'amoïni

Foto: Rafa Alacuart

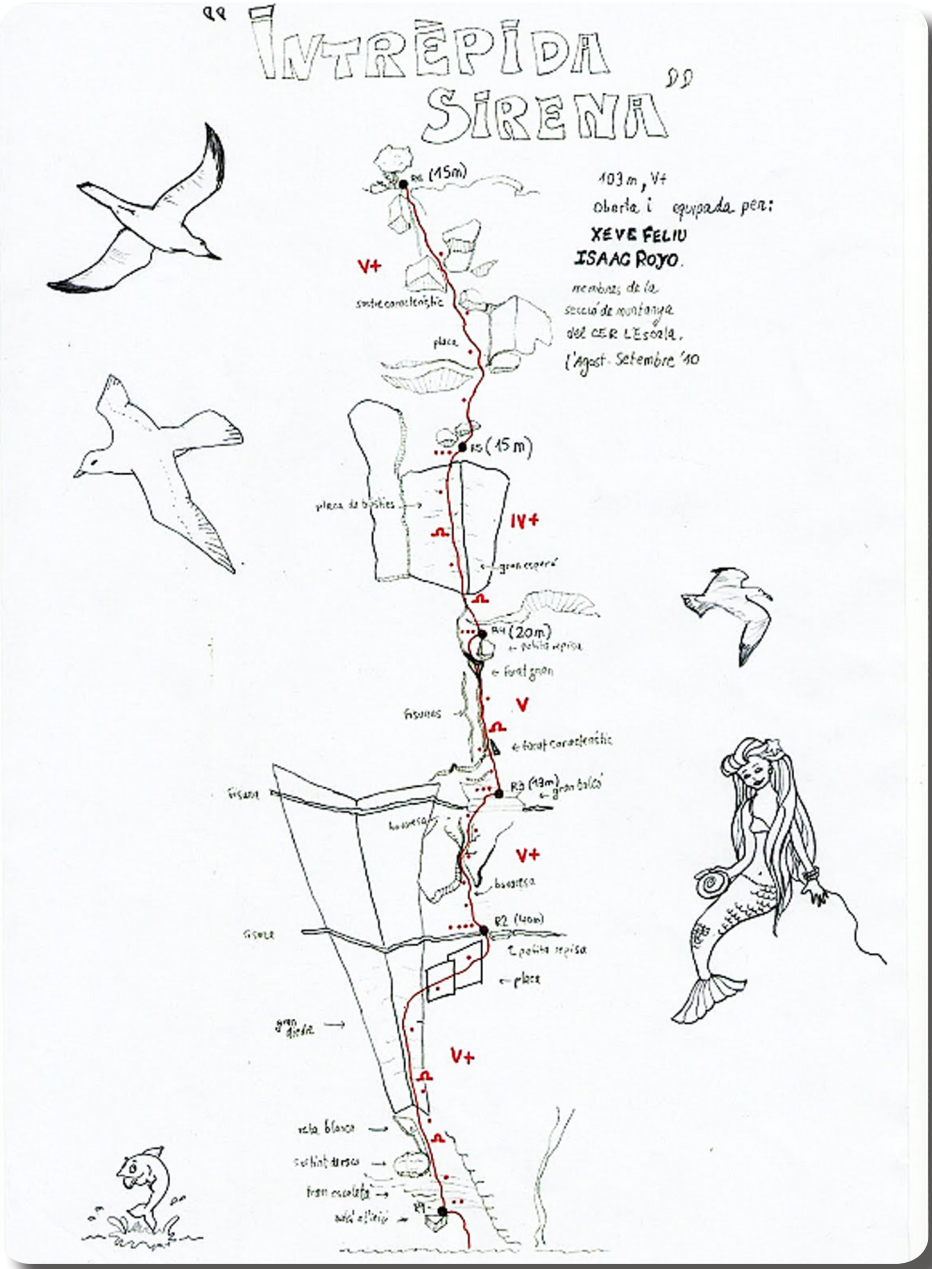

que ja hem acabat i ens ha agradat molt.

Per aquesta via està equipada amb químics però és aconsellable portar algun camelot 0,5, 0,75 i 1 i el semàfor de Aliens i 9 exprés, algunes llargues No us la perdeu, és una passada.

UNA ESCALADA DIVERTIDA EN UN ENTORN ESPECTACULAR

PIC DE CASTELLAS (Serra del Poll)

Aresta S.O. Via Minyons de Terrassa (entrada 2 primers llargs Canto per Soleares)

Per: Javier Aznar

A l'inici del Congost de Mu, a Alòs de Balaguer hi ha el Pic de Castellas, una zona on en època recent s'han obert una quantitat considerable de vies d'escalada des que el 1995 s'obrís la clàssica Olga Frontera, al cap de poc temps vaig tenir l'oportunitat de fer-la amb en Joaquín Pastor, i ja ens vam adonar del potencial d'aquesta zona.

La ressenya que acompanyo la vaig escalar amb F. Claramonte formant part de l'entrenament per al nostre objectiu d'estiu d'un any, i recentment l'he tornat a fer amb en Santi Rodríguez, i en aquest cas vam entrar per Canto per Soleares, pels dos primers llargs i enllaçant amb la via Minyons de Terrassa a la R3.

De manera particular, aconsello aquesta combinació per dos motius bàsics, el primer és que l'entrada original en els seus dos primers llargs, la roca no és molt estable en alguns punts i just a sota és la ruta clàssica de senderisme per les passarel·les del Congost, el que és un perill pels excursionistes, i el segon és que encara que s'allunyin són millors punts d'assegurança dels parabolts d'aquesta via, compte, 4 parabolts en 35 m de cada llarg.

Aproximació: Travessem Alòs de Balaguer i al costat d'una font amb diverses canelles d'aigua ideal per proveirnos del ric element, seguim per una pista

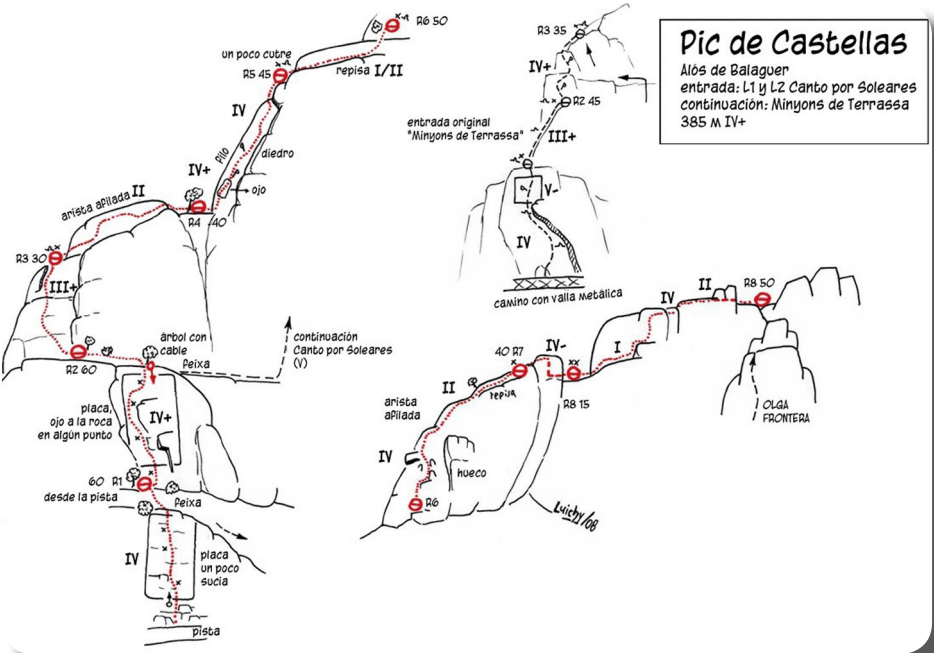

de terra apta per al cotxe tenint el petit embassament a la nostra dreta i seguim fins a una zona de pícnic, on podem aparcar o bé seguim fins a una altra reduïda zona de pàrquing uns metres abans de l'inici de les passarel·les del Congost, si ens fixem en la paret veurem un cercle amb una fletxa a escassos metres de distància, picats en roca.

Ascensió: En els dos primers llargs abans referits, només podrem utilitzar els parabolts i algun friend, però a partir de la R · 3, podrem utilitzar Friends, encastadors llaçades de bagues a savines cordinos en ponts de roca .....

Especialment els llargs 4, 5 i 7, són espectaculars no tan sols pel que fa a la tècnica sinó per l'espectacular, 4 i 7 per una esmolada aresta amb tot el congost als nostres peus, i el 5 per ser un diedre preciós sense ser especialment difícil , per gaudir amb gran abundància de preses.

Totes les reunions estan equipades amb parabolts.

Descens: Un cop al cim es progressa per la carena uns metres fins a un collet, és l'inici d'una baixada per una canal i a escassos metres més avall trobem una instal·lació de ràpel en un arbre, amb un ràpel de 40m o bé 2 ràpels de 20m dues instal·lacions es troben amb material i maillon. El ràpel ens deixa en una forta canal de baixada que seguim per sender marcat fins al camí de les passarel·les, i de tornada al cotxe.

La ressenya que acompanyo és del web de Luichy.

CALENDARI D'ACTIVITATS JULIOL-AGOST

Totes les sortides queden supeditades a les normes per la Covid que en cada moment estiguin vigents i per tant podran ser anul·lades o canviades de data a última hora, segons la situació.

DATA	SECCIÓ	LLOC O ACTIVITAT	VOCAL
3-7 ds	SEAM	Pedraforca Pollegó Inferior per les Costes d'en Dou	Sara Gómez
6-7 dm	AEC	Reunió Junta directiva	Junta
8-7 dj	AEC	Assemblea (sala d'actes Centre Cívic)	Junta
17-7 ds	Muntanya i SEAM	Gra de Fajol	Pere Mansilla
17 al 31-7	SIJ	Campament infantil a Besan (Pallars Sobirà)	SIJ
22 al 29-8	Muntanya	Campament d'estiu: Vall de Boí	Coordina Pere Mansilla
Tots els dimecres (juliol)	AEC	Labors	Núria Gómez i Mari Guillén

Vegeu a continuació informacions més detallades d'algunes de les activitats.

Sortida conjunta SEAM i SEMPREPODEM

GRA DE FAJOL

Activitat: excursió de muntanya participativa per a socis i sòcies.

Dia: dissabte, 17 de juliol de 2021

Itinerari: Vallter – Gra de Fajol Petit – Gra de Fajol Gran – Baixada per la Coma de l'Orri. (Davant del dubte si podrem o no passar a França per la data programada, s'ha canviat l'itinerari previst inicialment)

Distància aprox: 10 km.

Desnivell aprox: + 750 m -850 m

Temps aprox: 4 a 5 h sense parades

Transport: Bus:

Preu Socis: 25; socis on-line 35. Cal ingressar l'import al compte de l'Agrupa: Caixa d'Enginyers (0072 3025 0017 4114 0003 1058). Indicant nom i "Gra de Fajol"
Si no s'omple el bus, ho farem amb vehicles particulars.

Hora de sortida: Padilla (AEC) 07:00 h, 07:30 Fabra i Puig (tant si anem amb bus com en cotxes)

Inscripcions: A la Secretaria de l'Agrupa, fins dijous 15 a les 20:00h

Material: motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, aigua, esmorzar, dinar i crema solar.

Vocal: Pere Mansilla (601 110 287)

Normativa: és obligat llegir les Normes generals de les sortides de l'AEC; el fet d'apuntar-se a aquesta sortida, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Recordem que cal estar en possessió de la llicència de la FEEC. Caldrà mantenir en tot moment les mesures Covid que estiguin en vigor i portar la mascareta dins el bus.

NORMES GENERALS

PER A TOTES LES SORTIDES DE L'A.E.C.

- La dificultat, les edats, les condicions mínimes, l'equip i material així com l'horari previst i desnivell, s'indicaran sempre en la informació de cada sortida.
- No obstant, cal tenir en compte que, com a activitats a l'aire lliure que són, les excursions no estan lliures de riscos per climatologia (insolacions, fred, neu, pluja, llamps, allaus, etc.), morfologia (mal d'alçada, desnivells, despreniments, terrenys pedregosos, etc.), zoologia (bestiar, insectes, etc.) i orientació.
- Els participants estan obligats a respectar durant tot el recorregut el medi natural.
- Les sortides disposen d'un pla d'emergència en base als telèfons mòbils dels participants i les instruccions dels vocals, que per raons de seguretat poden modificar la ruta i els horaris.
- L'Entitat posa a disposició dels participants un full de reclamacions, a la seu de l'Agrupació •

CALENDARI GLACERA 2021

ESQUÍ DE MUNTANYA

MONOGRÀFIC FORA PISTA	15 de desembre	18 i 19 de desembre	UECG

PROGRESSIÓ PER CRESTES

MONOGRÀFIC	29 de setbre	2 i 3 d'octubre	FEB

ESCALADA EN ROCA

CURS NIVELL II	13, 20 i 27 d'octubre	16 i 17, 23 i 24 d'octubre	CEE

EXCURSIONISME

CURS NIVELL I	29 setbre, 6 i 13 d'octubre	2 i 3, 9 i 10 d' octubre	AEC

SORTIDES SEAM

Dissabte, 17 de juliol

Gra de Fajol.

(Veure detalls de la sortida a la ressenya corresponent. Pàg. 28).

18-19 de setembre

Encantats: pujada per la canal central, baixada pel costat sud

Vocal: Pere Mansilla

Recorregut: canal amb passos de segon grau i alguns passos de tercer grau

Vocal: Pere Mansilla

Transport: en cotxes particulars

Material: calçat, roba apropiada, arnès i casc

Es convocarà una reunió abans de la sortida

SEMPREPODEM

DATA	LLOC
17 de juliol	Gra de Fajol

ALTES DEL MES DE MAIG

Maria Thorson Bofarull

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació

PAGAMENTS

CAIXA D'ENGINYERS

AEC: ES72 3025 0017 4114 0003 1058

SIJ: ES34 3025 0017 4514 0003 1061

MOLT IMPORTANT: Al fer l'ingrés, cal indicar SEMPRE nom, cognom i l'activitat o concepte pel qual es fa el pagament

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat
btt@aec.cat
butlleti@aec.cat
ere@aec.cat
caiac@aec.cat
comunicacio@aec.cat
coordinacio.sij@aec.cat
grupjove@aec.cat
laribalera@aec.cat
seam@aec.cat
secretaria@aec.cat
web@aec.cat

CONDOL

Lamentem haver de comunicar-vos la mort d'en Josep Garcia, pare i sogre respectivament dels nostres socis Montserrat Garcia i Xavier Cabré.

El nostre condol per a tota la família

VACANCES

Preneu nota que el nostre local romandrà tancat per vacances durant tot el mes d'agost.

Tingueu-ho en compte per si us cal fer algun tràmit.

ASSEMBLEA

Recordeu: Dia **8 de juliol a les 20 h**. Assemblea General Ordinària

Tal com s'indica en la convocatòria tramesa per correu, es farà al **Centre Cívic Sagrada Família** (Provença 420).

Reserveu la data a la vostra agenda.

SAVASSONA. La balma de la Baronesa

Via Intrepida Sirena (foto: Toni Sanmartí)

Barranc de Bòixols. Pont medieval (foto: Roger Sant)

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a dijous de les 18:30 a 21:00 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Eqüestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera ●

1912

2013

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona

tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat

web: www.aec.cat

YOUTUBE: www.youtube.com/channel/UCCb4ym048bGSVxewPerIa3Q

FACEBOOK: www.facebook.com/AgrupaAEC

INSTAGRAM: www.instagram.com/agrupacioexctacatalunya

Edita: AEC

President: Pere Mansilla

Amb la col·laboració de:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

Coordinació: Rosa Maria Soler
Correcció lingüística: Jordi Romagosa
Disseny i maquetació: Xavier Sánchez
Impressió: Empòrium
Dipòsit Legal: B 11805-2015
En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Pere Mansilla, Rosa M. Soler, Anna Tomàs, Pep Molinos, Conxita Güell, Lluís, Bernat Ruiz, Rafa Alacuart, Pol Baselga, Joan Guiu, Javier Aznar, Carme Collado, Pol Bria, Josep M. Tello, Jordi Sacall, Llorenç Nassarre, Pere Carrascal, Secció Cultura, Bernat Bolao, Roger Sant, Joan Sanmartí.